

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/1295/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118329014
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118329014.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zzpo, Suľany 243, 951 25 Hruboňovo, IČO: 45 741 905, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoč, s.r.o., so sídlom Martina Granca 3, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821, proti povinnému: LM.TRADE, s.r.o., H.. J. J. XX, XXX XX X., F.: XX XXX XXX, o vymoženie XXX eur a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Beatrix Vargová, Štefánikova 49, 949 01 Nitra, IČO: 34 039 759, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 35Ek/1295/2018 zo dňa 22.11.2018, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í výrok I. rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/1295/2018 zo dňa 22.11.2018 tak, že exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ v celom rozsahu z a s t a v u j e .

II. Súd r u š í rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/1295/2018 zo dňa 22.11.2018 vo výroku II.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 22.11.2018 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému vo výške 25 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie (výrok II.). Povinný navrhoval zastavenie exekúcie z dôvodu, že podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/77/2018 zo dňa 06.06.2018, ktorý spor sa vedie na kauzálne príslušnom Okresnom súde Bratislava V, resp. do právoplatného skončenia uvedeného konania navrhol odklad exekúcie. Vyšší súdny úradník uviedol, že podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku nespôsobuje nevykonateľnosť rozhodcovského rozhodnutia (teda nebráni jeho vymáhateľnosti), a nie je ani dôvodom, ktorý bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom poukázal na právny názor vyslovený v obdobnej veci Krajským súdom v Nitre v uznesení sp. zn. 2CoE/41/2017 zo dňa 29.06.2017. V tomto konaní bolo exekučným titulom Rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/77/2018 vydané Ing. Milošom Valachom, ad hoc rozhodcom rozhodcovského súdu dňa 02.05.2018, ktorým rozhodcovský súd podľa výroku II. zaviazal k úhrade trov rozhodcovského konania vo výške 276 Eur povinného v prospech oprávneného, ktorý je v zmysle Rozhodcovských pravidiel ad hoc rozhodcu, Ing. Miloša Valacha, príjemcom týchto platieb. V zmysle § 29 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) rozhodcovský súd je oprávnený na trovy, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho konaním. K vecnej legitimácii oprávneného uviedol, že rozhodcovské konanie prebiehalo pred Ing. Milošom Valachom, ad hoc rozhodcom rozhodcovského súdu, a teda jemu vznikli trovy rozhodcovského súdu, avšak v zmysle Prílohy č. 1 k Rozhodcovským pravidlám RSMV ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha (čl. II § 6 ods. 1) „poplatok za rozhodcovské konanie a ostatné poplatky vyberané v rozhodcovskom konaní podľa Sadzobníka sa platia v prospech ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, z. z. p. o. podľa Článku I § 2 Rozhodcovských pravidiel RSMV prevodom z účtu v banke, alebo vkladom hotovosti v prospech bankového účtu ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, z. z. p. o“, preto tieto trovy majú byť

uhrádzané oprávnenému. Oprávnený zároveň vo svojom vyjadrení bližšie špecifikoval svoj nárok na trovy rozhodcovského konania, a to tým, že uzavrel s ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom súkromnú dohodu, v zmysle ktorej bude príjemcom trov rozhodcovského konania pred ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom oprávnený, ktorý zabezpečuje organizačnú, technickú a ekonomickú agendu rozhodcovského súdu. O týchto skutočnostiach mal možnosť sa povinný oboznámiť v čase uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, nakoľko boli k dispozícii na webovom sídle rozhodcovského súdu, a aj priamo v rozhodcovskej zmluve.

2/ Nakoľko mal vyšší súdny úradník za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil a v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, podaný návrh na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný, a preto ho podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. V súvislosti s návrhom povinného na odklad exekúcie vyšší súdny úradník uviedol, že o návrhu na odklad exekúcie z dôvodov uvedených v § 61h ods. 1 Exekučného poriadku rozhoduje súdny exekútor.

3/ V zákonom stanovenej lehote podal voči predmetnému uzneseniu povinný sťažnosť. Mal za to, že návrh na zastavenie exekúcie bol dôvodný a to aj s poukazom na konanie, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa domáhal jeho zrušenia a to predovšetkým z dôvodu absencie právneho úkonu z jeho strany - uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Rozhodcovský súd môže rozhodovať len na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je podpísaná obidvoma stranami, ktorá v konkrétnom prípade neexistuje a nikdy sme žiaden takýto dokument nepodpisovali. V nadväznosti na tieto skutočnosti rozhodcovský súd a ani ad hoc rozhodca nemal právomoc konať vo veci a ani si uplatňovať trovy konania, nakoľko nebola preukázaná existencia rozhodcovskej zmluvy a ani rozhodcovskej doložky, ktorá je doposiaľ sporná a je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V. Táto skutočnosť bráni vymáhateľnosti nároku, keďže existuje dôvodné podozrenie týkajúce sa jeho nezákonnosti. Aj z dôvodu, že sa snaží predísť vzniku škôd, alternatívne navrhoval odložiť výkon exekúcie na čas do právoplatného skončenia konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovské rozsudky vydané ad hoc rozhodcom, ako aj rozhodcovským súdom totožným ako v tomto prípade, sú v súčasnosti spochybnované, pričom tieto informácie boli aj medializované a dôvodom iniciovania všetkých konaní je námietka existencie rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, na základe ktorej by mohol rozhodovať ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach. Vo všetkých prípadoch zastupuje žalobcu advokát Peter Bartoš, pričom v naznačených súvislostiach existujú pochybnosti o objektívnosti, spravodlivosti a zákonnosti napadnutých rozhodnutí. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu na zastavenie exekúcie, alternatívne návrhu na odklad exekúcie vyhovie, a to aj z dôvodov hodných osobitného zreteľa (existencii nezákonného rozhodnutia).

4/ Oprávnený sa vo svojom vyjadrení k sťažnosti vyjadril tak, že sa plne stotožňuje s výrokovou časťou aj s odôvodnením napadnutého uznesenia. To, že povinný nechce akceptovať názor exekučného súdu a stále zotrváva na svojich nepravdivých tvrdeniach, určite nie je dôvodom k tomu, aby exekučný súd mal zmeniť svoj pôvodný právny názor. Opätovne zdôraznil, že predmetom jeho exekúcie nie sú žiadne obchodné nároky, ale nezaplatené rozhodcovské poplatky. Pohľadávka oprávneného nie je trovami rozhodcovského konania, ktoré súvisia so vzájomnými nárokmi účastníkov rozhodcovského konania, t. j. žalobcu a žalovaného. Jedná sa o pohľadávku samotného rozhodcovského súdu, ktorá s meritórnym rozhodnutím vo veci nemá nič spoločné. Tak isto ako všeobecný súd rozhoduje o súdnych poplatkoch, ktoré stranám vzniknú uznesením, napr. podľa § 5 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, tak isto aj rozhodcovský súd rozhoduje uznesením podľa § 29 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovských poplatkoch. Ide o rovnakú pohľadávku, akoby si všeobecný súd vymáhal nezaplatené súdne poplatky prostredníctvom Justičnej pokladnice. Oprávnený s povinným nie je v žiadnom spore a oprávnený ani nebol účastníkom rozhodcovského konania sp. zn. RD/77/2018. Oprávnený je iba subjekt, ktorý na základe rozhodcovských pravidiel rozhodcovského súdu - rozhodcu prijíma všetky nároky, ktoré vznikli v uvedenom rozhodcovskom konaní a to plne v súlade s § 29 zákona č. 244/2002 Z. z. o trovách a poplatkoch vzniknutých v rozhodcovskom konaní a v súlade s rozhodcovskými pravidlami konajúceho rozhodcovského súdu. Preto sa oprávneného nijako netýkajú námietky povinného, ktorými napáda samotné rozhodcovské konanie sp. zn. RD/77/2018. Povinný neuviedol žiaden relevantný dôvod, ktorý umožňuje exekučnému súdu zastaviť exekúciu, a ktorý je definovaný v § 61 k) ods. 1

písm. a), b), d) Exekučného poriadku. Povinný dokonca dobrovoľne uhradil celý priznaný nárok aj s trovami rozhodcovského konania sp. zn. RD/77/2018 žalobcovi. Reálne aj právne tým uznal právomoc rozhodcovského súdu. Povinný nezapltil iba rozhodcovský poplatok, čo v kontexte uvedeného je nelogické a nepochopiteľné.

5/ Zdôraznil, že povinný nemôže žiadnym zákonom predpokladaným spôsobom napádať rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/77/2018, pretože nepodal návrh na kauzálne príslušný súd podľa § 21 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. o zrušení rozhodcovského uznesenia o právomoci. Rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/77/2018 zo dňa 05.05.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.05.2018, je preto res iudicata a podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. je záväzná nielen pre povinného ale aj pre exekučný súd. Obdobný názor vyslovil Krajský súd v Bratislave sp. zn. 3CoR/4/2018. Všetky námietky a hypotézy, ktoré povinný teraz vznáša voči exekučnej pohľadávke oprávneného mali byť vznesené výlučne v základnom rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/77/2018 (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/115/2015). Nevyužitím tohto práva zo strany účastníka rozhodcovského konania potom prichádza k definitívnej preklúzii práva podľa § 17a, § 21 ods. 4 a § 40 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. vznášať rovnaké námietky po meritórnom rozhodnutí a vydaní rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 228/2013). Zároveň prišlo k tacitnému vzniku rozhodcovskej zmluvy podľa § 4 ods. 7 v nadväznosti na § 21 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. (uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoR/1/2016). Exekučný súd podľa neho nemá zákonné právo meritórne preskúmať nespotebiteľské rozhodcovské konania vedené podľa zákona č. 244/2002 Z. z.. Oprávnený ďalej poukazoval na rozhodnutia tunajšieho súdu, podľa ktorých súd neposudzuje exekučný titul vydaný v nespotebiteľskej veci, napr. sp. zn. 16Ek/1069/2018 zo dňa 14.12.2018, rozhodnutie sp. zn. 52Ek/448/2018 zo dňa 30.11.2018, sp. zn. 38Ek/308/2017 zo dňa 04.10.2018, sp. zn. 1Ek/68/2018 z 28.05.2018, ďalej odkázal na literatúru: Gyárfáš, J. - Števíček, M. a kol. Zákon o rozhodcovskom konaní. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016. Povinný mal takéto námietky a návrhy vznášať v základnom rozhodcovskom konaní podľa § 18 ods. 4 alebo podľa § 21 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., alebo v rámci námietky - žaloby voči rozhodcovskému rozhodnutiu na kauzálne príslušnom súde podľa § 28 CSP.

6/ Oprávnený ďalej bližšie špecifikoval, že dôvodom sporu medzi žalobcom - spoločnosťou Lanfer, s.r.o. a povinným v rozhodcovskom konaní bola nezaplatená medzinárodná preprava. Po vykonaní prepravy zaslala spoločnosť Lanfer, s.r.o. povinnému faktúru č. 20173704 na dohodnutú cenu prepravy v sume 1 176,- Eur. Povinný svoj záväzok voči spoločnosti Lanfer, s.r.o. aj s trovami rozhodcovského konania dávno dobrovoľne uhradil. Právomoc rozhodcovského súdu konať a rozhodovať v uvedenom spore vyplývala z uzavretej rozhodcovskej zmluvy - doložky. Na objednávke prepravy v potvrdzujúcej pečiatke spoločnosti Lanfer, s.r.o. je uvedená inkorporácia - odkaz na „GFCL, VZP-L na www.lanfer.sk. Na faktúre za vykonanú prepravu je v dolnej časti uvedená inkorporácia - odkaz „Všeobecné zasielateľské a obchodné podmienky Lanfer, s.r.o. (VZP-L a VOP) na www.lanfer.sk“. Spoločnosť Lanfer, s.r.o. štandardne používa uvedené všeobecné podmienky prepravy, ktoré má zverejnené na svojej webovej stránke a odkaz na ne používa vo všetkých svojich obchodných dokumentoch. Je nespochybniteľné, že strany sporu uzatvorili riadnu písomnú rozhodcovskú zmluvu podľa § 4 ods. 3. písm. a) a § 4 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z.. Povinný so spoločnosťou Lanfer, s.r.o. si vymenili rozhodcovskú zmluvu vo vzájomnej písomnej komunikácii - v objednávke, v sprievodnom e-maile, faktúre za prepravu. Inkorporácia na odkaz na rozhodcovskú doložku uvedenú v VZP-L bol uvedený v objednávke prepravy a tiež na faktúre za túto prepravu. Rozhodcovská doložka bola uvedená v čl. 14 ods. 14.5/b, 14.5/c VZP - L. Povinný počas objednávania prepravy voči rozhodcovskej doložke spoločnosti Lanfer, s.r.o. nevzniesol žiadnu námietku. Povinný rozhodcovskú doložku prijal bez protestu. Takúto námietku povinný prvýkrát vzniesol až v rozhodcovskom konaní. Na podporu svojich tvrdení poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoR/4/2016, v ktorom išlo o podobnú situáciu, aká existuje u povinného.

7/ Zákon č. 244/2002 Z. z. umožňuje rozhodcovskému súdu vydať rozhodcovské rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Zákonodarca presne definoval, že podanie žaloby na rozhodcovský súd má rovnaké procesné účinky, ako podanie žaloby na všeobecný súd, rozhodcovské uznesenie a rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu a je riadnym exekučným titulom. Nespotebiteľský rozhodcovský rozsudok alebo rozhodcovské uznesenie, ktoré nebolo právoplatne zrušené kauzálne príslušným súdom, je stále nepochybný exekučný titul. Akékoľvek iné tvrdenie by bolo priame porušenie - obchádzanie § 35 a § 44 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z.. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. 300/2018.

8/ Oprávnený z vyššie uvedených dôvodov žiadal súd, aby sťažnosť povinného voči napadnutému uzneseniu zamietol a zaviazal povinného na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 25,70 Eur za 1 úkon právnej služby v polovičnej sadzbe (vyjadrenie k sťažnosti povinného: 1 x 11,62 Eur = 11,62 Eur + režijný paušál za 1 úkon právnej služby: 1 x 9,80 Eur = 9,80 Eur + 20 % DPH v sume 4,28 Eur).

9/ Dňa 15.07.2019 oprávnený súdu doručil vyjadrenie označené ako doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie. Jeho súčasťou bol rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/77/2018 zo dňa 01.07.2019, ktorým bolo rozhodnuté o trovách rozhodcovského konania, ktoré boli priznané už rozhodcovským uznesením, na podklade ktorého sa vedie táto exekúcia. Dôvodom doplnenia návrhu podľa oprávneného bola skutočnosť, že rozhodcovské uznesenie o trovách konania sa nemôže stať exekučným titulom. Rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/77/2018 zo dňa 01.07.2019 sa týka trov rozhodcovského konania judikovaných v už predložennom rozhodcovskom uznesení a mal za to, že odstránil akékoľvek pochybnosti o procesných podmienkach svojej exekúcie. Následne súdu oznámil, že povinný mu dňa 15.07.2019 uhradil istinu exekvovanej pohľadávky v sume 276,- Eur, čím je preukázané, že návrh povinného na zastavenie exekúcie oprávneného bola iba účelová snaha komplikovať skončenie exekúcie. Povinný dobrovoľnou úhradou istiny exekúcie oprávneného uznal svoj záväzok - nezaplatené rozhodcovské poplatky, ktoré povinnému vyplynuli z rozhodcovského uznesenia sp. zn. RD/77/2018 zo dňa 02.05.2018. Dňa 12.10.2019 ešte doložil oprávnený do elektronického exekučného spisu podanie s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2CoR/5/2019 zo dňa 26.06.2019, ktorým poukazoval na to, že rozhodcovského uznesenie má rovnakú platnosť ako rozhodcovský rozsudok a je riadnym exekučným titulom.

10/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

13/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

14/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15/ Podľa § 45 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

16/ Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) rozhodcovský súd je oprávnený rozhodnúť o svojej právomoci vrátane námietok týkajúcich sa existencie alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy. Ak dospeje k záveru, že nemá právomoc rozhodovať vo veci samej, uznesením rozhodcovské konanie zastaví.

17/ Podľa § 21 ods. 4 ZoRK ak rozhodcovský súd rozhodne, že má právomoc rozhodovať, rozhodne o námietke podľa odseku 2 rozhodcovským uznesením alebo, ak sa účastníci nedohodli inak v rozhodcovskom rozsudku. Ak rozhodcovský súd rozhodne rozhodcovským uznesením, že má právomoc rozhodovať, účastník rozhodcovského konania, ktorý námietku podal, môže do 30 dní po doručení predbežného rozhodnutia podať návrh na súd, aby o námietke rozhodol. Proti rozhodnutiu súdu o zamietnutí námietky nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodcovský súd môže počas rozhodovania o námietke pokračovať v rozhodcovskom konaní a vydať rozhodcovský rozsudok.

18/ Podľa § 22c ods. 1 ZoRK predbežné opatrenie nariadené rozhodcovským súdom s výnimkou predbežného opatrenia podľa § 22a ods. 1, je exekučným titulom, na ktorého výkon sa použijú ustanovenia osobitného predpisu.

19/ Podľa § 29 ZoRK ak rozhodcovský súd neurčil inak, trovy rozhodcovského konania sú najmä hotové výdavky účastníkov rozhodcovského konania a ich zástupcov, trovy na vykonanie dôkazov, poplatky za rozhodcovské konanie, odmena rozhodcovského súdu a jeho hotové výdavky, odmena znalca, odmena tlmočníka a odmena za zastupovanie.

20/ Podľa § 38 ods. 1 ZoRK ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodcovský súd rozhoduje rozhodcovským uznesením. Rozhodcovským uznesením sa rozhoduje najmä o podmienkach rozhodcovského konania, o zmene alebo doplnení žaloby alebo žalobnej odpovede, o právomoci na rozhodnutie vo veci samej, o nariadení predbežného opatrenia, o zastavení rozhodcovského konania, ako aj o veciach, ktoré sa týkajú vedenia rozhodcovského konania.

21/ Podľa § 34 ods. 4 ZoRK výroková časť okrem výroku vo veci samej obsahuje aj údaj o výške trov rozhodcovského konania a o tom, ktorý účastník rozhodcovského konania je povinný ich uhradiť, prípadne v akom pomere sa trovy medzi účastníkov rozhodcovského konania rozdeľujú. Rozhodcovský súd môže o trovách konania rozhodnúť aj samostatným rozhodcovským rozsudkom po vydaní rozhodcovského rozsudku vo veci samej. Výrok rozhodcovského rozsudku musí byť určitý. Ak sa v ňom ukladá povinnosť niečo plniť, rozhodcovský súd určí zároveň lehotu na toto plnenie.

22/ Po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka, návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu, návrhu na zastavenie exekúcie, doplnenia návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie a ostatných dokumentov nachádzajúcich sa v elektronickom súdnom spise, sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že vyšší súdny úradník sa nezaoberal všetkými aspektmi prípustnosti vedenej exekúcie. Aj keď to povinný v návrhu na zastavenie exekúcie priamo nenamietal, súd môže kedykoľvek aj bez návrhu rozhodnúť v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku o zastavení exekúcie, o čom svedčí i konštantná judikatúra, napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.01.1997, sp. zn. 3Cdo 164/96, R 58/1997, v zmysle ktorého rozhodnutie znejúce na peňažné plnenie, na ktorého podklade sa navrhuje vykonanie exekúcie, musí byť formálne vykonateľné už v dobe zahájenia exekučného konania. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (obdobne uznesenia Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 384/09 zo dňa 09.12.2009, sp. zn. I. ÚS 456/2011 z 23.11.2011).

23/ V danej veci má byť exekučným titulom rozhodcovské uznesenie (nie rozsudok), ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti platiť trovy rozhodcovského konania. Takéto rozhodcovské uznesenie však nie je vykonateľným rozhodnutím, na podklade ktorého by bolo možné viesť exekúciu, teda nepredstavuje relevantný exekučný titul, a to z nižšie uvedených dôvodov.

24/ Exekučný poriadok ustanovuje v § 45 ods. 2 písm. d/, že exekučným titulom sú aj vykonateľné rozhodnutia vydané v rozhodcovskom konaní. Zákon o rozhodcovskom konaní (ZoRK) ako lex specialis vo vzťahu k Exekučnému poriadku, pokiaľ ide o otázku exekučných titulov, za vykonateľné rozhodnutia považuje len rozhodcovské rozsudky (§ 44 ods. 2 ZoRK) a uznesenia o predbežnom opatrení (§ 22c ods. 1 ZoRK). Predložené rozhodcovské uznesenie sp. zn. RD/75/2017 zo dňa 25.07.2017 však nie je uznesením o predbežnom opatrení, ale uznesením o povinnosti zaplatiť rozhodcovský poplatok, ktorý má povinný nahradiť nie druhej strane sporu, ale rozhodcovi, ktorý spor rozhodoval. Jedná sa o rozhodnutie procesnej povahy, ktorému zákon o rozhodcovskom konaní nepriznáva vykonateľnosť. Vykonateľnosť je jednou zo základných vlastností exekučného titulu a bez vykonateľného rozhodnutia exekúciu nemožno vykonať. Treba podotknúť, že aj keď rozhodca na uznesení vyznačil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti, rozhodnutie sa nestáva vykonateľným vyznačením tejto doložky, ale zo zákona po splnení tam ustanovených podmienok. Zákon o rozhodcovskom konaní však priamo zakotvuje, že o trovách rozhodcovského konania, medzi ktoré podľa § 29 ZoRK patria aj rozhodcovské poplatky, treba rozhodnúť rozhodcovským rozsudkom (§ 34 ods. 4 ZoRK), a túto možnosť má rozhodca i

po vydaní rozhodcovského rozsudku vo veci samej. Preto nemožno rozhodcovské uznesenie považovať za vykonateľné rozhodnutie, i napriek tomu, že na ňom bola vyznačená doložka vykonateľnosti.

25/ Oprávnený si bol sám vedomý skutočnosti, že predložené rozhodcovské uznesenie o poplatku, nepredstavuje exekučný titul a z vlastnej iniciatívy uvádzajúc, že rešpektuje právny názor exekučného súdu o nemožnosti rozhodcovského uznesenia vydaného podľa § 38 ZoRK stať sa exekučným titulom pre judikovanie trov rozhodcovského konania podľa § 29 ZoRK, „doplnil“ svoj exekučný návrh o rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/75/2017 zo dňa 25.07.2017. S argumentáciou oprávneného, že nepredložením exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku išlo o hypotetický nedostatok procesnej podmienky exekučného titulu, ktorý možno odstrániť, nebolo možné súhlasiť. Za odstrániteľné nedostatky procesných podmienok možno v zmysle CSP považovať napr. príslušnosť súdu, prekážku začatej veci (litispendencia), neúplnosť návrhu, riadne zastúpenie účastníka, procesnú subjektivitu. S určitosťou však za odstrániteľnú procesnú podmienku nemožno považovať nahradenie nespôsobilého exekučného titulu, iným rozhodnutím, ktoré už exekučným titulom je (a už vôbec nie po začatí exekúcie). Uvedené možno vyvodiť aj z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, keď pri zistení materiálnej nevykonateľnosti, neexistencii exekučného titulu, jeho ničotnosti, súdy nevyzývajú oprávneného na opätovné predloženie materiálne vykonateľného titulu, resp. spôsobilého exekučného titulu, ale následkom uvedeného je zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie a v prípade, že bola exekúcia nariadená, k jej zastaveniu (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 11.06.1987, sp. zn. Pls 1/87, R 19/1987, už spomínané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 164/96, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 22.04.2009, sp. zn. 3MCdo 20/2008, ale napr. aj uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 15.02.2006, sp. zn. 20Cdo 1560/2005).

26/ Materiálnym predpokladom exekúcie je exekučný titul. Súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať (uznesenie Ústavného súdu SR z 20.04.2011, sp. zn. II. ÚS 165/2011). Keďže exekúcia sa vedie na podklade rozhodnutia, ktoré nepredstavuje exekučný titul, čo nakoniec nepoprel ani samotný oprávnený, následkom je zastavenie exekúcie (obdobne napr. R 19/1987 výkon rozhodnutia treba zastaviť i v prípade, že doposiaľ neexistuje rozhodnutie, ktoré má byť vykonávané). Tento následok nemôže v prebiehajúcom konaní zvrátiť ani „doplnenie“ návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným, predložením rozhodcovského rozsudku o trovách rozhodcovského konania. Je absolútne neprípustné, aby v prebiehajúcej exekúcii došlo k nahradeniu rozhodnutia, na podklade ktorého už bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie iným rozhodnutím a exekúcia sa ďalej vykonávala (pokračovala) na základe tohto iného rozhodnutia. Exekučný poriadok totiž pripúšťa len jedinú výnimku, kedy môže exekúcia pokračovať aj na podklade iného rozhodnutia, ktoré nebolo uvedené v poverení na vykonanie exekúcie. Ide o prípady výživného, keď podľa § 75 ods. 2 Exekučného poriadku dôjde k zmene rozsudku, ktorá spočíva vo zvýšení výživného, vzťahuje sa exekučný príkaz (ktorý bol vydaný na podklade poverenia a upovedomenia o začatí exekúcie) aj na všetky sumy zvýšeného výživného. Exekučným poriadkom nie je upravený ani procesný postup, ktorý by umožnil zmeniť v poverení uvedené podkladové rozhodnutie (exekučný titul) napr. vydaním dodatku k povereniu. Dodatok k povereniu totiž možno vydať len v prípade, že po začatí exekúcie dôjde k zmene alebo vylúčeniu súdneho exekútora (§ 33 a § 34 Exekučného poriadku), ďalej k zmene účastníkov konania alebo smrti povinného (§ 37 a § 38 Exekučného poriadku), prípadne sa oprávnenému priznajú trovy v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Nakoľko predmetom tohto exekučného konania nie je vymáhanie výživného, nie je daný ani zákonný predpoklad na zmenu rozhodnutia uvedeného v poverení súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, pričom oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označil a predložil rozhodnutie, ktoré nie je exekučným titulom v zmysle ustanovenia § 45 Exekučného poriadku, exekúciu bolo potrebné ako nesprávne nariadenú zastaviť podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Nerozhodná je pritom skutočnosť, že povinný uhradil istinu exekvovanej pohľadávky, nakoľko samotné plnenie neprezumuje spôsobilosť rozhodcovského uznesenia ako exekučného titulu.

27/ Napokon ešte vzhľadom na posledné podanie oprávneného pred rozhodnutím sudcu o sťažnosti, ktorým doložil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, z ktorého malo podľa jeho tvrdenia vyplývať, že rozhodcovské uznesenie je spôsobilým exekučným titulom, sudca uvádza, že oprávnenie preskúmať rozhodnutie z pohľadu či sa jedná o spôsobilý exekučný titul má v zmysle Exekučného poriadku jedine exekučný súd (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26.02.2013, sp. zn. 4M Cdo 8/2012). Preto jeho

poukazovanie na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý nebol exekučným súdom, a ktorý ani navyše v rozhodnutí nevyslovil, že rozhodcovské uznesenie o poplatkoch je spôsobilým exekučným titulom, ale v ods. 41 dokonca uviedol, že pri uplatňovaní rozhodcovského uznesenia o rozhodcovskom poplatku nemôže súd prvej inštancie nahradiť exekučný súd, je nenáležitá.

28/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov, keď sudca pri rozhodovaní o sťažnosti zistil, že exekúcia sa vedie na základe nespôsobilého exekučného titulu, pričom samotný oprávnený vedomý si tejto skutočnosti, súdu počas konania predložil iné rozhodnutie (rozhodcovský rozsudok) a zároveň svoje vyjadrenie, ktoré sudca vyhodnotil ako nedôvodné, zmenil postupom podľa § 250 ods. 2 Exekučného poriadku rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vo výroku I. napadnutého uznesenia a exekúciu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku zastavil. V posudzovanej veci nemožno hovoriť o prekvapivom rozhodnutí súdu, pretože oprávnený nedostatok spočívajúci v predložení rozhodnutia, ktoré sa nepovažuje za exekučný titul, uznal vo svojom vyjadrení a zároveň predložil súdu nové rozhodnutie - rozhodcovský rozsudok. Oprávnený pred rozhodnutím súdu viacerými podaniami obhajoval svoj názor o spôsobilosti rozhodcovského uznesenia ako exekučného titulu, pričom s jeho dôvodmi sa súd vyššie vysporiadal.

29/ Výrok II. uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom, ktorým priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie predstavuje závislý výrok od rozhodnutia o zastavení exekúcie, a pretože sudca rozhodol o zastavení exekúcie, je potom výrok II. napadnutého uznesenia nesprávny a bolo ho potrebné postupom podľa § 250 ods. 2 CPS zrušiť. Po právoplatnosti rozhodnutia vyšší súdny úradník opätovne rozhodne o trovách exekúcie, vrátane trov v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti a trov súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.